

Wolyn, dn. 26. Paźdz 1925
1925 r.

Oređownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote.
:—: Poszczególny numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednolamowego wiersza drobnego druku, re-
:—: klamy 1,20 zł od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 40

Puck, środa, dnia 21 października 1925 r.

Rok 39

Treść:

- 249. Ustawa z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.
- 250. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 września 1925 r. w sprawie wycofania z obiegu biletów zdawkowych wartości 1 i 2 złotych.
- 251. Zarządzenie weterynaryjno-policyjne Wojewody Pomorskiego dotyczące zarazy pryszczycy. — Dz. Urz. Woj. Pom. nr. 23 poz. 103.
- 252. Obwieszczenie w sprawie zaprowadzenia służby telefonicznej i telegraficznej w urzędach pocztowych.
- 253. Obwieszczenie dot. rendanta kasy gminnej w Swarzewie.
- 254. Obwieszczenie dot. radcy sierot w obszarze dworskim Rzucewo.
- 255. Ogłoszenie Dowództwa Floty w Gdyni w sprawie zatoniętej torpedy.
- 256. Obwieszczenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 29. 8. 25 r. w sprawie wysiedlenia Marjana Cezara z 30-klm pasa granicznego.

249.

Ustawa z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.

(Ciąg dalszy).

Art. 49. Wydatki, związane z pokryciem wyrażonych szkód skutkiem używania terenów, określonych w artykule poprzednim, ponosi Skarb Państwa.

Wynagrodzenie to wypłacają organa wojskowe, o ile możliwości zaraz na miejscu, w drodze ugody z poszkodowanym.

Jeśli wysokości tego wynagrodzenia nie ustalono w sposób powyższy, ustanawia ją komisja mieszana, składająca się z przedstawicieli wojskowości, miejscowych władz administracyjnych, skarbowych i miejscowego samorządu przy udziale poszkodowanych.

Komisja ta, urzędując pod przewodnictwem przedstawiciela władz administracyjnych, powołuje do współpracy miejscowych rzeczoznawców.

Komisja zbiera się bezpośrednio po ukończeniu ćwiczeń i urzęduje bez przerwy aż do załatwienia swych czynności.

Jeżeli komisja w ciągu miesiąca nie osiągnie ugodowego załatwienia sprawy, wówczas przysługuje poszkodowanemu prawo w ciągu dalszych sześciu miesięcy dochodzenia szkody w drodze zwyczajnego postępowania sądowego.

VII. Postanowienia na czas ćwiczeń.

Art. 50. Wojskowi rezerwy i pospolitego ruszenia, powołani na ćwiczenia lub na zebrania kontrolne, otrzymują:

- a) oficerowie tylko kwatere przejściową;
- b) szeregowi kwatere narówni z szeregowymi, pełniącymi służbę wojskową w wojsku stałym.

VIII. Postanowienia karne.

Art. 51. Wszyscy właściciele nieruchomości, administratorzy, dozorczy, posiadacze pomieszczeń oraz sublokatorzy, których pomieszczenia podlegają zajęciu w myśl art. 26 i 30, a którzy:

1) nie zgłoszą domów lub pomieszczeń w terminie i w sposób przepisany;

2) podejmą jakiegokolwiek oszukańcze kroki, ażeby ominąć obowiązki, nałożone na nich postanowieniami art. 26 i 30, albo

3) swem postępowaniem będą uniemożliwiali spokojne i prawidłowe zamieszkiwanie w wyznaczonych pomieszczeniach w zamiarze zmuszenia uprawnionych do opuszczenia pomieszczenia

— ulegają, o ile dany czyn nie podpada pod przepisy surowsze, karze grzywny od 10 do 500 złotych.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, karę zastępczego aresztu wedle słusznego uznania, jednak nie ponad jeden miesiąc.

Właściwymi do orzekania są władze administracyjne I instancji.

Od orzeczenia karnego władzy administracyjnej I instancji można w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść do tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi tak, jakby orzeczenia karnego nie wydano.

Na obszarze, na którym obowiązuje niemiecka ustawa postępowania karnego z 1877 r., stosują się przepisy o policyjnych rozporządzeniach karnych.

Wojskowi, zakwaterowani w pomieszczeniach prywatnych, za zakłócenie spokoju w tych pomieszczeniach (art. 42) oraz za niewykonanie rozkazu władzy przełożonej o zwolnienie lokalu (art. 43), podlegają odpowiedzialności podług ustaw i przepisów wojskowych.

IX. Postanowienia przejściowe.

Art. 52. Postanowienia niniejszej ustawy mają również zastosowanie do urzędników wojskowych i podurzędników wojskowych oraz do chorążych do czasu zlikwidowania tych kategorii.

X. Postanowienia końcowe.

Art. 53. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Spraw Wewnętrznych Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Robót Publicznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 54. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w dni 14 po jej ogłoszeniu i ma zastosowanie tylko do wypadków, wymienionych w art. 2. jakie będą miały miejsce po wejściu w życie niniejszej ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski,
Prezes Rady Ministrów:

i Minister Skarbu: W. Grabski.

Minister Spraw Wojskowych: Sikorski.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Raczkiewicz

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: Janicki.

Kierownik Minist. Robót Publicznych: Rybczyński

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: St. Grabski.

Minister Sprawiedliwości: A. Zychliński.

(Dokończenie nastąpi).

250.**Rozporządzenie Ministra Skarbu**

z dnia 22 września 1925 r.

w sprawie wycofania z obiegu biletów zdawkowych wartości 1 i 2 złotych.

Na zasadzie art. 3 i 4 ustawy z dn. 23 czerwca 1925 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 467) zarządza się co następuje:

§ 1. Bilety zdawkowe wartości 1 i 2 złotych z napisem „Bank Polski“ z datą 28 lutego 1919 r. tracą moc prawnego środka płatniczego z dniem 31 grudnia 1925 r.

Poczynając od 1 stycznia 1926 r. do 30 września 1926 r. powyższe bilety zdawkowe będą przyjmowane przy uiszczaniu wszelkich należności i wymieniane w Centralnej Kasie Państwowej, kasach skarbowych oraz oddziałach Banku Polskiego na bilon oraz bilety zdawkowe będące w obiegu.

Po dniu 30 września 1926 r. ustaje obowiązek wymiany powyższych biletów zdawkowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: W. Grabski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 10. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

251.**Zarządzenie weterynaryjno-policyjne Wojewody Pomorskiego, dotyczące zarazy pryszczycy.**

Uchylając rozporządzenie moje z dnia 4. 11. 1920 r. (Dz. Urz. str. 346) zarządzam celem skuteczniejszego tłumienia pryszczycy u zwierząt racicowych w Województwie Pomorskiem na zasadzie §§ 16—30 ustawy o chorobach zaraźliwych u zwierząt domowych z dnia 26. 6. 1909 (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 519) i §§ 161—165 przepisów wykonawczych Rady Związkowej Rzeszy Niem. do cytowanej ustawy z 7. 12. 1911 (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 4), tudzież postanowień wykonawczych Ministra Rolnictwa i Dóbr Państw. z 1. 5. 1912 r.

(Dz. Urz. 105) i reskr. Min. Roln. i Dóbr Państw. z dnia 7 września 1925 r. L. dz. 6268 W. II. co następuje:

Ustanawiam obwody obserwacyjne z powodu pryszczycy w myśl §§ 161—169 powołanej ustawy, a mianowicie:

A. Obwód izolacyjny (ściślejszy).

Z każdej gminy, w której stwierdzono urzędowo pryszczycę, tworzy właściwy Starosta w porozumieniu z Powiat. Lekarzem Weteryn. obwód izolacyjny (ściślejszy) w myśl §§ 161—165 powyżej podanych przepisów.

§ 1.

Z tego obwodu ściślejszego nie wolno wyprawiać (wywozić, wypędzać, wynosić) żadnego zwierzęcia racicowego (bydła rog., owiec, świń), tudzież nie wolno wprowadzać jak i przepędzać przez ten obwód luzem lub też w zaprzęgu zwierząt racicowych. Przy głównych wejściach do tych miejscowości powinny być umieszczone na widocznym miejscu tablice z trwałym napisem: „pryszczycza“, miejscowość zamknięta. Wprowadzenie, przepęd i przejazd zaprzęgniętymi zwierzętami racicznymi wzbroniony“. Przy głównym zaś wejściu do obory zapowietrzonych powinny być umieszczone tablice z napisem: „pryszczycza“. Zwierzęta racicowe (bydło rog., kozy, owce, świnie) w tym obwodzie podlegają zamknięciu w oborach. Wypęd zwierząt racicowych na pastwiska jest wzbroniony, a znajdujące się już na pastwisku zwierzęta powinny być natychmiast spędzone do stajen i tam trzymane. Zwierzęta kopytowe zagród zapowietrzonych mogą być używane poza zagrodą miejscowości zapowietrzonych, o ile umieszczone są w oddzielnej stajni i przed opuszczeniem zagrody zostaną każdorazowo kopyta dokładnie oczyszczone i odkażone. Drób zagród zapowietrzonych powinien być izolowany w ten sposób, aby nie mógł opuścić podwórza zagrody zapowietrzonych, to samo dotyczy i gołębi. Kury i gołębie powinny być trzymane w zamkniętych ubikacjach, gęsi i kaczki w ogrodzeniach. Wprowadzenie obcych zwierząt racicowych do zagrody zapowietrzonych jest wzbronione. Psy w tym obwodzie ściślejszym powinny być uwiązane lub prowadzone na smyczy.

§ 2.

Wejście do obór (zagród) zapowietrzonych, w których znajdują się zwierzęta racicowe, miejsca przed drzwiami obór i wiodących do obór, ścieżki, drogi, odpływ gnojówki i nawóz powinny być przynajmniej raz dziennie polane wodą wapienną lub wysypane sproszkowanym wapnem, a podwórze okalające oborę zapowietrzoną, utrzymywane w czystości i porządku, uniemożliwiającym rozszerzenie się zarazy. Drogi prywatne, prowadzące od głównej szosy do zapowietrzonych zagród zamyka się dla wszelkiego ruchu publicznego.

§ 3.

Wstęp do obór i ubikacji, zajętych przez zwierzęta chore względnie podejrzanym, jest surowo wzbroniony rzeźnikom, handlarzom, kastratorom oraz osobom zajmującym się procederem domokrażnym itp. Dozwolony jest natomiast właścicielowi lub jego zastępcy, lekarzowi weteryn. oraz osobom, którym właściciel zlecił dogładanie i pielęgnowanie zwierząt. Osoby, które były zajęte w stajni zapowietrzonych lub przy chorych względnie podejrzanym zwierzętach, mogą opuścić zagrodę

zapowietrzoną jedynie po każdorazowym dokładnym oczyszczeniu i odkażeniu ubrania i obuwia, przy ewentl. zmianie zewnętrznego ubrania i po umyciu i odkażeniu rąk.

Nie wolno zatrudniać do obsługi zwierząt racicowych w zapowietrzonej zagrodzie tych osób, które mają styczność z obcami zwierzętami racicowymi. Przedsiębiorstwa zagród zapowietrzonych odwiedzanych przez większą ilość osób, powinny być zamknięte aż do wygaśnięcia choroby, przeprowadzenia dokładnej dezynfekcji i uznania jej za dostateczną przez urzędowego lekarza weteryn., oraz po upływie przepisane go okresu obserwacyjnego.

§ 4.

Wszelkie przyrządy stajenne, które były w styczności ze zwierzętami chorem, podejrzanymi lub ich produktami lub odchodami, przed użyciem poza zagrodą zapowietrzoną, powinny być oczyszczone i odkażone.

§ 5.

W obwodzie izolacyjnym (ściślejszym) i w obwodzie obserwacyjnym (dalszym) zabrania się odbywania targów, jarmarków, wystaw, pokazów lub licencjonowania, jak też wogóle spędów zwierząt racicowych.

§ 6.

Zużytkowanie i sprzedawanie w stanie surowym mleka, jego przetworów surowych, pochodzących od zwierząt zagród objętych obwodem ściślejszym, jest wzbronione. Mleko takie powinno być przegotowane, to znaczy, ogrzane do zagotowania lub przynajmniej pozostawione pod działaniem temperatury 70° C przez 30 minut, lub 85° C przez 1 min. Właściwy Starosta, po dokładnym zbadaniu miejscowych warunków, za zgodą Pow. Lek. Wet. może zezwolić wyjątkowo, na odprawienie mleka do mleczarni, w której zapewnione jest dostateczne ogrzanie wszystkiego mleka i jego odpadków, wydawanie z mleczarni dla ludzi, dla gospodarstw, na których znajdują się zwierzęta racicowe, jakoteż użytkowanie przez żywy inwentarz racicowych, stanowiący własność mleczarni. Miejsce zajazdu wozów przed mleczarnią, rampy i t. p., służące do wyładowywania konew z mlekiem, powinny być codziennie oczyszczone i zlane roztworem wapna. Konwie od mleka należy przed wydaniem mleczarni odkażać 3% roztworem sody, poczem wypłukać wrzącą wodą, lub też odkażać parą wodną pod odpowiednim ciśnieniem.

§ 7.

Nawóz usuwany z obór zapowietrzonych powinien być zbierany osobno w obrębie podwórza zagrody i polany grubą warstwą rozczyntu wapna świeżo sporządzonego, albo przepisowo okopcowany. Gnojówka i nawóz zwierząt przeżuujących i świń zagród zapowietrzonych, może być wywieziony z zagrody tylko za zezwoleniem policyjnym, wydanem po porozumieniu się z urzędowym lek. wet. pod warunkami, jakie on przepisze, a to: gnojówkę w odpowiednich zbiornikach, a gnój na dobrze uszczelnionym wozie z tem, że zostanie zaraz przyorany, zaś droga publiczna o ile wyjątkowo służyła do przewozu gnoju, zlane wapnem.

§ 8.

Paszy objętościowej, ściółki, wytworów surowych produktów pochodzenia zwierząt racicowych nie wolno wywozić z zagrody zapowietrzonej, jak tylko za zezwoleniem władzy policyjnej pod wa-

runkami, jakie ta przepisze po porozumieniu się z dotyczącym lek. wet.

Wnęę owiec wolno wywieźć jedynie tylko w workach gęsto utkanych i szczelnie związanych (zaszytych). Wszelkie części padliny zwierząt racicowych, z wyjątkiem rogów i skóry, powinny być przy zachowaniu jak największej ostrożności, uniemożliwiającej rozwleczenie zarazy, oddane do unieszkodliwienia w sposób przepisany (§ 9 zdanie ostatnie).

§ 9.

Ubój zwierząt racicowych zagrody zapowietrzonej, w razie koniecznej potrzeby, można uskutecznić tylko w teje zagrodzie zapowietrzonej i przy zachowaniu środków ostrożności, uniemożliwiających rozwleczenie zarazy. Skóry i rogi zwierząt racicowych padłych, zabitych, chorych i podejrzaných, wolno wywozić z zagrody zapowietrzonej tylko w stanie zupełnie wysuszonym, lub po uprzednim dokładnym zdezynfekcjonowaniu ich według wskazówek pow. lekarza weter.

B. Obwód obserwacyjny (dalszy).

Do obwodu, utworzonego przez właściwego starostę w porozumieniu z właściwym pow. lek. wet., wciela się miejscowości, położone około obwodu izolacyjnego (ściślejszego).

§ 10.

Przepędzanie, przeprowadzanie zwierząt racicowych luzem lub w zaprzęgu przez obwód ten jest wzbronione.

§ 11.

Wywóz (wyprowadzenie, wyniesienie) zwierząt racicowych z obwodu obserwacyjnego dla celów użytkowych **hodowlanych**, uzależnia się od każdorazowego mego zezwolenia i pod warunkami, które przepiszę w tym celu; zanim się przedsięwzięmie jakiegokolwiek kroki, należy uzyskać uprzednio moje zezwolenie. Dla zwierząt racicowych, należących do różnych zagród obwodu obserwacyjnego, nie wolno używać wspólnych pastwisk, wodopojów, wód do pławienia, lub przepędów głównymi ulicami.

§ 12.

Zwierzęta racicowe zagród zapowietrzonych, należące do obwodu izolacyjnego (ściślejszego) muszą być stale trzymane w oborach. Zwierzęta wolno wyprowadzać na natychmiastowy ubój z ściślejszego obwodu tylko do rzeźni, położonej w teje zapowietrzonej miejscowości, a z dalszego obwodu obserwacyjnego do najbliższej rzeźni, po uprzednim zbadaniu i wystawieniu zaświadczenia zdrowotności przez urzędowego lekarza weteryn. z ważnością na 48 godzin, z którego powinno wynikać, że tak zwierzęta mające być wyprowadzone jak i wszystkie zwierzęta racicowe tej zagrody zostały badane i uznane za wolne od objawów chorób zaraźliwych, za zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej.

Wywóz zwierząt racicowych może nastąpić tylko wtedy, gdy przed wyprowadzeniem z obory racice zostaną dokładnie oczyszczone z nawozu i odkażone roztworem wapna. Zwierzęta racicowe wywożone **koleją**, muszą, być wprost dowiezione na wozach bez styczności z innym bydłem do najbliższej stacji kolejowej, z przeznaczeniem do jednej z rzeźni publicznych Państwa Polskiego, posiadającej bezpośrednie połączenie z torem kolejowym. Do tego jednak konieczne jest oprócz wyżej wspomnianego zaświadczenia zdro-

wotności, wystawionego przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, względnie lekarza weterynaryjnego, upoważnionego przez Wojewodę, do wykonywania urzędowych czynności, jeszcze każdorazowe pisemne zezwolenie Wojewody Pomorskiego, o ile dotyczy to ściślejszego obwodu obserwacyjnego, a każdorazowe pisemne zezwolenie miejscowej władzy policyjnej, o ile dotyczy to ściślejszego obwodu obserwacyjnego, które powinien urzędujący lekarz weterynaryjny dołączyć do każdego listu przewozowego. Przed załadowaniem jednak zwierząt powinien lekarz weterynaryjny powiadomić:

1. zarząd stacji kolejowej załadowniczej o uzyskaniu zezwolenia Wojewody na załadowanie zwierząt, oraz o konieczności nalepienia na wagonach kolejowych zawierających transport zwierząt kartek o czytelnym napisie: „Zwierzęta podejrzane o pryszczycę.“ Podobną notatkę powinien zarząd stacji umieścić na listach przewozowych;
2. o dniu odejścia transportu zwierząt i to telegraficznie na koszt strony miejscową władzę policyjną miejsca przeznaczenia tego transportu, podając numer wagonu kolejowego.

Wyładowywanie lub przeładowanie zwierząt w czasie transportu jest wzbronione, chyba że jest to nieodzownem w celu odstawienia zwierząt do miejsca swego przeznaczenia. Podczas ładowania tych zwierząt inne zwierzęta racicowe nie mogą się równocześnie znajdować w ładowni. Po załadowaniu ładownia oraz sprzęty ładownicze powinny być dokładnie oczyszczone i zdezynfekcjonowane.

§ 13.

Na całym obszarze Województwa Pomorskiego wolno załadowywać i wyładowywać zwierzęta racicowe (bydło rogowate, owce, kozy i świnie), na kolejach żelaznych tylko po każdorazowym indywidualnym zbadaniu wysyłanych zwierząt przez właściwego państwowego lekarza weterynaryjnego i wystawieniu świadectwa zdrowotności na koszt strony.

§ 14.

Przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia będą karane po myśli działu 3-go przepisów karnych powołanej na wstępie ustawy niemieckiej.

§ 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Toruń, dnia 18. września 1925 r.

Wojewoda:

(—) Dr. Wachowiak.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 3. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

L. dz. II-h. 2626/25.

252.

Obwieszczenie

w sprawie zaprowadzenia służby telefonicznej i telegraficznej w urzędach pocztowych.

Podaję do wiadomości publicznej, że w urzędach pocztowych Potutory, powiat Brzeżany, Kraków 2 (dworzec kolejowy), Grodzies N/Prosna, powiat Konin i w agencji pocztowej Pogorzelle koło Baranowicz, powiat Nieśwież zaprowadzono służbę: w pierwszym telefoniczną, w drugim telegraficzną, a w pozostałych dwóch telegraficzną i telefoniczną.

Puck, dnia 15. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

253.

Obwieszczenie.

Dot. rendanta kasy gminnej w Swarzewie.

Jako rendanta kasy gminnej w Swarzewie zatwierdziłem p. Józefa Plińskiego w Swarzewie.

Puck, dnia 14. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

254.

Obwieszczenie.

Dot. radcy sierot w obszarze dworskim Rzucewo.

Jako radcę sierot obszaru dworskiego Rzucewo zatwierdziłem p. Antoniego Rinca z Rzucewa.

Puck, dnia 12. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.

255.

Ogłoszenie

Dowództwa Floty w Gdyni w sprawie zatoniętej torpedy.

W ubiegłym lecie podczas strzelania zatonięła torpeda, za odnalezienie której Dowództwo Floty wyznacza nagrodę w wysokości 100,— złotych i 100 kg. ropy.

Puck, dnia 12. 10. 1925 r.

Z r. Szef Sztabu Dowództwa Floty:

Korytowski,
kdr. ppor.

256.

Obwieszczenie

Wojewody Stanisławowskiego z dnia 29 sierpnia 1925 r. w sprawie wysiedlenia Marjana Cezara z Śniatynia z 30-klm. pasa granicznego.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20. lipca 1920 r. (Dz. U. nr. 64 poz. 426) zarządził Pan Wojewoda Stanisławowski wysiedlenie z pasa biegnącego na szerokości 30 kilometrów od linii celnej wzdłuż Państwa Polskiego na okres 3 lat Marjana Cezara, syna Juliusza i Marji, urodzonego w Rzesowie a zamieszkałego w Śniatynie.

Podaję powyższe do wiadomości, polecam podległym mi urzędom, aby w razie pojawienia się wyżej wymienionego na terenie powiatu tutejszego niezwłocznie powiadomiły Starostwo.

Puck, dnia 5. 10. 1925 r.

Starosta: Lipski.